Dosarul nr. 5r-5988/2025
4-24024640-12-5r-24092025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dumitru Bosîi
grefier Dumitrița Obreja
cu participarea:
petentului Vasile Eșanu

examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de avocatul Lupea Georgeta în interesele petentului Eșanu Vasile, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01000463 din 08 februarie 2024, întocmit de către Biroul Vamal Centru, în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional și deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DVS01000397, instanța de judecată, –

C O N S T A T Ă:

La 08 februarie 2024, agentul constatator, inspector principal SPC al Biroului Vamal Centru, Vieru Vasile, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01000463, prin care în sarcina petentului a fost reținut faptul că, la 19 septembrie 2023, ora 11:05, fiind la traversarea frontierei de stat prin PV Leușeni, Eșanu Vasile nu a declarat piesele auto uzate menționate în RESC 4093 din 19.09.2023. Corform SRTN valoarea mărfurilor nedeclarate constituie 45 800 lei.

Prin decizia asupra cauzei contravenționale nr. DVS01000397 din 08 februarie 2024, emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, șef post vamal Leușeni din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, petentul Eșanu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 100 unităţi convenţionale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 5 000 lei.

La 26 februarie 2024, petentul Eșanu Vasile prin intermediul avocatului Lupea Georgeta, a depus prin intermediul Biroului Vamal Centru o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 08 februarie 2024, conform căreia solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01000463 din 08 februarie 2024 şi a deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DVS01000397, din aceeaşi dată.

În motivarea contestației depuse, avocatul Lupea Georgeta, menționează faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție din 08 februarie 2024, dar și decizia de sancționare contravențională din aceiași dată, urmează a fi anulate, din motivul lipsei faptei contravenției, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

În ședința de judecată, petentul Eșanu Vasile, a solicitat admiterea contestației cu anularea procesului-verbal întocmit și decizia de sancționare.

În ședință de judecată, atît agentului constatator, cît și reprezentantul petentului, fiind citați legal, nu s-au prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind opinia petentului, studiind materialele cauzei contravenționale și lucrărilor dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției în baza căruia a fost aplicată sancțiunea, instanța de judecată reține că acesta este legal întocmit și temeinic, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din Codul Contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. (2) – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 378 alin. (2) din Codul contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Inițial, instanța de judecată apreciază, prin prisma art. 448 alin. (1) din Codul Contravențional, că contestația supusă examinării de către petentul Eșanu Vasile, a fost depusă în termen.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește bonul de plată nr. *****din 09 septembrie 2025, prin care se confirmă că, Eșanu Vasile, a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Instanța de judecată a constatat cu certitudine că, la 08 februarie 2024, agentul constatator, inspector principal SPC al Biroului Vamal Centru, Vieru Vasile, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01000463, prin care în sarcina petentului a fost reținut faptul că, la 19 septembrie 2023, ora 11:05, fiind la traversarea frontierei de stat prin PV Leușeni, Eșanu Vasile nu a declarat piesele auto uzate menționate în RESC 4093 din 19.09.2023. Corform SRTN valoarea mărfurilor nedeclarate constituie 45 800 lei.

Prin decizia asupra cauzei contravenționale nr. DVS01000397 din 08 februarie 2024, emisă de agentul constatator Guranda Eugeniu, șef post vamal Leușeni din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, petentul Eșanu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 100 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 5 000 lei.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională sunt valabile unele garanţii procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § (2) din Convenţie.

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanța de judecată, va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01000463 din 08 februarie 2024.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a martorului.

Astfel, dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii.

Conform art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, Introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și altor valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor și altor valori constituie:

– până la 2000 de unități convenționale, se sancționează cu amendă de la 100 la 500 de unități convenționale;

– de la 2000 până la 4000 de unități convenționale, se sancţionează cu amendă de la 500 la 900 de unităţi convenţionale;

– de la 4000 până la 8000 de unități convenționale, se sancţionează cu amendă de la 900 la 1200 de unităţi convenţionale.

În această ordine de idei, urmează a fi notat că, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, cauza Ziliberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr. 61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art. 6 „*Dreptul la un proces echitabil*” din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional s-a statuat că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege. prevăzută de Codul Contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de competenţa „*raţione materiae*" a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanţii ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Conform prevederilor art. 374 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Aceiaşi prevedere legală se conţine şi în dispoziţia art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, care statuează că autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În corespundere cu art. 425 alin. (2) din Codul Contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că, conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Din materialele cauzei rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenţie, dar și decizia asupra cauzei contravenționale au fost întocmite în prezența petentului. Acest fapt este confirmat prin semnăturile acestuia.

Din materialele cauzei rezultă faptul că, mijlocul de transport cu „BMW X5” cu n/î „IS 55 ZEU”, introdus în Republica Moldova de către petent, a fost transmis spre folosință cet. Carp Eugeniu.

Așadar, lecturînd contestațiile, petentul Eșanu Vasile a confirmat că anume el a trecut frontiera și a introdus în țară fără a declara piese auto uzate menționate în procesul-verbal de ridicare a mărfurilor din 19 septembrie 2023, atrăgînd atenția instanței asupra faptului că nu cunoștea despre faptul declarării.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, trebuie reţinut că, în genere, procesul-verbal cu privire la contravenţie fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate. În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa CtEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu, contrare Convenţiei. În aşa mod, Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).*

În speța dedusă judecății, instanța constată că autorul contestației nu a prezentat nicio probă în susținerea poziției sale privind circumstanțele de fapt care i se impută, făcând trimitere doar că, acesta nu cunoaștea despre faptul declarării bunurilor, de care este învinuit.

Așadar, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, la examinarea contestației, în susținerea poziției de apărare, petentul urma să prezinte vreo probă care ar răsturna această prezumție, contrar însă, contestația înaintată poartă un caracter declarativ, nu este susținută de probe care ar confirma circumstanțele invocate, contestatorul limitându-se doar la invocări formale a unor circumstanțe de fapt. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal şi a deciziei contestate.

În acest context, instanța de judecată determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ţinut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării făptuitorul Eșanu Vasile. Deci, aplicând rigorile art. 425 alin. (1) din Codul Contravențional, care specifică că „*probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei*”, instanța de judecată stabilește că, în cazul de față, probele cercetate și analizate supra, demonstrează incontestabil faptele constatate de către agentul constatator.

Astfel, examinând cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei contravenţionale, verificând la fel

încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei – în raport cu materialele cauzei contravenţionale examinate în cadrul şedinţei de judecată şi cercetînd materialele anexate la dosar, instanţa de judecată conchide că, argumentele conţinute în contestaţie sunt neîntemeiate, cu atât mai mult că careva motive de fapt concrete nu au fost înaintate.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoaşterea lui Eșanu Vasile vinovat în săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 287 alin. (10) din Codul Contravenţional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul Contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul Contravențional și care ar conduce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind acordată atenţie cuvenită prevederilor art.art. 5 – 9 din Codul Contravenţional, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către avocat în interesele petentului Eșanu Vasile în contestaţia sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenționale fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Aşadar, instanţa de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia lui Eșanu Vasile, existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celui din urmă şi caracterul sancţiunii contravenţionale, ca în consecinţă fiindu-i aplicată o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională. Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte de cuviinţă ca contestaţia înaintată de avocat în interesele petentului Eșanu Vasile să se respingă, ca neîntemeiată.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt avute loc la circumstanţele de drept stabilite de către agentul constatator, instanţa de judecată consideră că, petentul Eșanu Vasile, corect şi întemeiat a fost identificat ca fiind o persoană care a încălcat prevederile art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional.

În acest sens este de remarcat că, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei. Astfel, în Hotărârea pronunţată *în cauza Salabiaku contra Franţei*, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

Reieșind din cele sus invocate, cît și cumulînd întreg probatoriu existent la materialele cauzei, instanța de judecată consideră că, petiționarul nu a prezentat probe pertinente care ar confirma declarațiile acestuia sau care ar servi temei de identificare a unui probatoriu suplimentr, cu atît mai mult, nu sa identificat o solicitare privind administrarea la materialele cauzei a probelor ce ar confirma cele invocate.

Cumulînd cele sus identificate instanța consideră necesar de a respinge contestaţia înaintată de petentul Eșanu Vasile asupra decizie de sancționare nr. DVS01000397 din 08 februarie 2024, aplicată în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01000463 din 08 februarie 2024 întocmit în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional.

În continuare, conform dispoziţiei art. 461 din Codul Contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. f) din Codul Contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu este identificat făptuitorul şi/sau termenul prescripţiei tragerii la răspundere contravenţională a expirat.

În concordanță cu dispoziţia art. 26 lit. d) din Codul Contravenţional, înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul prescripţiei răspunderii contravenţionale, iar conform art. 30 alin. (1), (2), (5) din Codul Contravenţional,

prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 18 luni, care curge de la data săvârșirii contravenției.

Așadar, după cum se constată din procesul-verbal cu privire la contravenție, fapta contravențională de care se face vinovat Eșanu vasile a fost comisă cu 19 septembrie 2023. De la această dată a fost împiedicată desfășurarea în continuare a activității contravenționale. Așadar, având în vedere termenul de prescripție stabilit expres de legiuitor, a expirat la data de 19 martie 2025.

La acest capitol, instanța de judecată reține că, în art. 30 alin. (7) din Codul contravențional, legiuitorul a stabilit doar un singur temei de suspendare a termenului de prescripție, așa încât, curgerea termenului de prescripție se suspendă dacă persoana care a săvîrşit contravenția se sustrage de la procesul contravențional, iar contestarea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale nu constituie un temei de suspendare, astfel încât acesta derulează până la emiterea unei hotărâri definitive.

Totodată, la aplicarea normei contravenționale privind expirarea termenului de prescripție, instanța de judecată, va face trimitere și la constatările din Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la art. 30 alin. (5) din Codul Contravenţional (semnificația noțiunii de ”*definitiv*” în procedurile contravenționale) din 05 martie 2019, care în pct. 24 a menționat că, ”... deși actul administrativ prin care se constată fapta contravențională și se aplică o sancțiune contravențională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura ”*definitivatului*” este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicțional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoțită de lipsa motivelor fundamentale pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale trăsătura definitivatului”.

36. Totodată, instanța reține că, la examinarea cauzei la etapa de rejudecare, instanța a ținut cont de indicațiile obligatorii ale instanței de recurs consemnate în decizia Curții de Apel Centru din 17 septembrie 2025 (*f.d. 96 – 98*) și, până la analiza circumstanțelor privind aplicarea termenului de prescripție, a dat apreciere legalității procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma temeiurilor de declarare a nulității relative și absolute, precum și a stabilit existența faptei contravenționale.

Așadar, cu referire la cele enunțate supra şi luând în considerare că de la data săvârșirii contravenției de către Eșanu Vasile şi până la data examinării cauzei contravenţionale s-a scurs o perioadă de timp mai mare de 18 luni, prin prisma art. 462 alin. (5) lit. a) din Codul Contravenţional care impune ca în atare situaţie dispozitivul să cuprindă soluția privind încetarea procesului contravenţional, instanța de judecată consideră necesar de a respinge contestația și a înceta procesul contravenţional în legătură cu survenirea prescripției răspunderii contravenţionale. De altfel, expirarea termenului de prescripție înlătură răspunderea contravenţională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

În temeiul celor justificate, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 441 alin. (1) lit. f), art. 448, art. 460 - 462 din Codul contravențional, în numele Legii, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge, ca neîntemeiată, contestaţia depusă de avocatul Lupea Georgeta în interesele petentului Eșanu Vasile, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01000463 din 08 februarie 2024, întocmit de către Biroul Vamal Centru, în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional și deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DVS01000397 din aceiași dată.

Se încetează procesul contravenţional în privinţa lui Eșanu Vasile, care a săvârșit contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) din Codul Contravenţional, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere contravenţionale.

Hotărîrea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana).

Preşedinţele şedinţei,
Judecător **Dumitru BOSÎI**